1912-13: ΟΤΑΝ Η ΕΛΛΑΣ ΗΤΟ ΗΝΩΜΕΝΗ

Ο ΕΛΛΗΝΟ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἀπονέμεται εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον ἡ Στραταρχικὴ ράβδος. Ἡ προσφώνησις τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου

307ον

Κατ' εἰσήγησιν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀπενεμήθη πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ ὕπατος βαθμὸς τοῦ Στρατάρχου καὶ κατεσκευάσθη εἰδικὴ ράβδος διὰ ἐνθουσιώδους συνεισφορᾶς τοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ὁδηγήσει πρὸς τὴν Νίκην.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς στραταρχικῆς ράβδου ἐγένετο ἐν λαμπρᾷ τελετῇ τὴν 6ην Ἀπριλίου 1914, ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀνακτόρων.

Ἐπὶ μικρᾶς ἐξέδρας μετὰ τριῶν βαθμίδων ἐστήθη ὁ Βασιλικὸς θρόνος. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐτοποθετήθησαν ἀνὰ δύο θρονοὶ εὔζωνοι γιγαντόσωμοι. Ἡμιδιμορία τῆς ἀνακτορικῆς θρονᾶς ἦτο εἰς ἕτερον σημεῖον τῆς αἰθούσης, ἐνῶ εἰς παρακείμενην αἴθουσαν ἔλαβε θέσεις ἡ μουσικὴ τῆς θρονᾶς.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔχουν προσέλθει αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ στρατοῦ. Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν οἱ ἀντιστράτηγοι Δαγκλῆς, Μανουσογιαννάκης, Καλλάρης, οἱ ὑποστράτηγοι Γεννᾶδης, Σωτήλης, Δελαγραμμάτικας, Γιαννακίτσας καὶ Δούσμανης καὶ ὄπισθεν οἱ τῶν ἄλλων βαθμῶν ἀξιωματικοί. Ἕλαβον μέρος εἰς τὴν τελετὴν καὶ ὑπαξιωματικοί, ὡς καὶ ἁπλοῖ στρατιῶται ὅλων τῶν ὅπλων.

Παρόντες ἐπίσης οἱ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ξένων πρεσβειῶν.

Ὀλίγον πρὸ τῆς 12ης καὶ ἡμισείας προσέρχεται ὁ πρῶτος ὑπασπιστὴς τοῦ ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν κομίζων ἐντὸς βελουδίνης θήκης τὴν στραταρχικὴν ράβδον. Εὐθὺς κατόπιν εἰσέρχεται ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος (ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν) μὲ πολιτικὴν περιβολὴν καὶ τὴν ταινίαν τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Σωτῆρος, ταχθεὶς εἰς τὸ μέσον τῶν στρατηγῶν καὶ ἀπέναντι τοῦ Θρόνου.

Εἰς τὸ θεωρεῖον παρευρίσκετο ἡ Βασίλισσα Μήτηρ λευχειμονοῦσα μεθ' ὅλων τῶν πριγκηπισσῶν, αἵτινες ἔφερον λευκὰς ἀμφιέσεις.

Ὁ Γάλλος ζωγράφος Γ. Σκὼτ ἀνωτέρα διαταγῇ ἀπὸ τοῦ θεωρείου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελετῆς ἐκράτησε σημειώσεις τῶν θέσεων ἑκάστου καὶ τῆς ὅλης αἰθούσης. Καὶ εἰς φωτογράφον ἐπίσης ἐπετράπη ἡ ἀπαθανάτισις τῆς ὅλης σκηνῆς.

Τὴν 12½ ἀκριβῶς, προηγουμένων τῶν ὑπασπιστῶν, εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ Βασιλεύς, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν Βασιλοπαίδων Ἀλεξάνδρου, Νικολάου, Ἀνδρέου καὶ Χριστοφόρου, ὡς καὶ τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Γεωργίου.

Κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Βασιλέως ἡ μουσικὴ παιανίζει τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, οἱ δὲ παρατεταγμένοι εὔζωνοι παρουσιάζουν ὅπλα. Οἱ ὑπασπισταί, ὁ τελετάρχης καὶ ὁ σταυλάρχης τοῦ Βασιλέως τάσσονται ἀριστερόθεν τοῦ Θρόνου, οἱ δὲ Βασιλόπαιδες δεξιόθεν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἵστατο μόνος, ἐπιβάλλων διὰ τοῦ ἀρηΐου παραστήματος καὶ τῆς αὐστηρᾶς ὄψεως καὶ γαληνίου μορφῆς Του, ὁ Βασιλεύς.

Ὁ Βενιζέλος προσεφώνησε τὸν Βασιλέα ὡς ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε,

»Εἰς ἀνάμνησιν τῶν ὑπερλάμπρων νικῶν, εἰς ἃς ὡδήγησας κατὰ τοὺς δύο νικηφόρους πολέμους τὸν Στρατόν Σου, ὑποβάλλει οὗτος τὴν παράκλησιν ὅπως εὐδοκοῦσα δεχθῇ ἡ Σή Μεγαλειότης τὴν στραταρχικὴν ταύτην ράβδον, ἣν εὐλαβῶς Σοί προσφέρει δι' ἐμοῦ.

»Ἡ ράβδος αὕτη θὰ εἶναι ἐπὶ πλέον εἰς χεῖρας τῆς Σῆς Μεγαλειότητος βεβαίωσις τῆς πίστεως μεθ' ἧς ὁ Στρατός Σου εἶναι ΕΤΟΙΜΟΣ νὰ ὁρμήσῃ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ὑπὸ τὴν ἔνδοξον ἡγεσίαν Σου εἰς προάσπισιν τῶν κτηθέντων, ἐὰν ποτὲ ταῦτα ἤθελον ἀπειληθῆ.

»Μετὰ τῆς εὐλαβοῦς ταύτης προσφορᾶς ὁ στρατὸς ἑνώνει θερμὰς τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις του, ὅπως σκέπῃ καὶ κραταιώνῃ τὴν Σήν Μεγαλειότητα, διαφυλάττῃ δὲ Αὐτὴν ὑγιᾶ ἐπὶ μήκιστον εἰς στερέωσιν καὶ κραταίωσιν τοῦ ὑπ' Αὐτῆς συντελεσθέντος μεγάλου ἔργου».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως.

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἀρχῇ. Ἐὰν ὅμως συμβῇ ἀπευκταῖον τι καὶ ἀπομακρυνθῶ ἐντεῦθεν ὑπὸ τοσοῦτον θλιβερὰς συνθήκας, καθ' ἣν στιγμὴν ἅπας ὁ λαὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν χειλέων μου καὶ στρέφει τὰ βλέμματά του εἰς τὴν Μητρόπολίν μου ὡς εἰς σωτῆρα καὶ λυτρωτήν, ἀγνοῶ καὶ ἐγὼ αὐτὸς τί θὰ ἐπακολουθήσῃ. Διὰ τοῦτο ἀνάγκη ἵνα ἡ πρεσβεία ἐπιμείνῃ, ὅπως ἐξασφαλισθῶ ἐν τῇ θέσει μου».

Περαιτέρω γράφει:

«Ἄρχομαι πράγματι σκεπτόμενος ὅτι καὶ ἂν μετετιθέμην εἰς Ἀδριανούπολιν ἢ εἰς ἄλλο ἐθνικὸν κέντρον ἐπίσης μεγάλης σπουδαιότητος, δὲν ὀφείλω νὰ δεχθῶ, διότι ἡ ζημία ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐκ τούτου δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπανορθωθῇ ὑπὸ οἱασδήποτε ὠφελείας, ἥτις θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἀλλαχοῦ, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦ ἡ ὠφέλεια αὕτη. Δυστυχία εἰς τὴν Μακεδονίαν ἂν ἀφήσητε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Ἰωακείμ, τὸν ἡμέτερον Ἐθνάρχην, νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἐκεῖ τὰ μεγαλεπήβολα σχέδιά του.

»Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἠννόησε καλῶς τὸ Μακεδονικὸν πρόβλημα. Δὲν δύναται νὰ τὸ μελετήσῃ, διότι δὲν ὑπάρχει τυφλὸς χειρότερος τοῦ μὴ θέλοντος νὰ βλέπῃ. Ἂς εἶναι Πατριάρχης τοῦ κόμματός του, οἱ δὲ Μητροπολῖται Χίου, Δρυϊνουπόλεως, Στρωμνίτσης, Κασσανδρείας καὶ ὅστις δήποτε ἄλλος κεκρυμμένος καὶ πολύτιμος θησαυρός, ἂς λάμψωσι πέριξ αὐτοῦ ὡς πρώτης τάξεως δορυφόροι καὶ ὡς λαμπροὶ ἀστέρες! Ἂς εἶναι Πατριάρχης ἵνα ἀπολαύῃ τῶν τιμῶν, τῶν εἰς τὸ ἀξίωμά του ἀνηκουσῶν, καὶ τῶν παχειῶν ἐπιχορηγήσεων τῆς θέσεώς του. Ἡμεῖς τῷ ἀποδίδομεν τὰς τιμὰς ὡς εἰς πρῶτον τῇ τάξει ἀρχιερέα καὶ ὡς Ἐθνάρχην τῶν Ρωμαίων. Ἡπρεσβεία ἂς τὸν στερεοῖ ἐπὶ τοῦ θρόνου του· ἀλλὰ δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ μὴ τὸν ἀφήσητε νὰ ἔχῃ ψῆφον ὁσάκις πρόκειται περὶ τῶν Μακεδονικῶν ζητημάτων καὶ μὴ τῷ ἐπιτρέπητε νὰ μεταθέτῃ ἡμᾶς τοὺς Μητροπολίτας ὡς πεσσοὺς τοῦ ζατρικίου καὶ μὴ ἐπιτρέπητε ὅπως ἡ Μακεδονία στερηθῇ ὁλοτελῶς πάσης στιβαρᾶς καὶ πεπειραμένης χειρὸς κατὰ τὰς κρισίμους ὥρας, καθ' ἃς ἡ δυστυχὴς αὕτη χώρα ἔχει τοιαύτην ἀνάγκην τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς πείρας των.

»Ἐγὼ στηρίζω τὰς μεγαλυτέρας μου ἐλπίδας ἐφ' ὑμᾶς διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν τὸ Φανάριον σκέπτεται νὰ λάβῃ περὶ ἐμοῦ, καὶ τότε μόνον θὰ δεχθῶ ἄνευ γογγυσμοῦ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὅταν πεισθῶ ὅτι μετὰ μελέτην καὶ σοβαρὰν ἐξέτασιν ἀπὸ μέρους τῆς πρεσβείας ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας της. Ἄλλως ἀποθανέτω τὸ ὄνομά μου μετὰ τῆς ἐν ἀπογνώσει ἐγκαταλειπομένης ἐπαρχίας μου.

»Σᾶς παρακαλῶ ἐπίσης, ἀγαπητέ μοι, νὰ κοινοποιήσητε τὰς σκέψεις μου εἰς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Ἰ. Δραγούμην, τὸν ἐξαίρετον ὡς συνάδελφον καὶ βαθὺν γνώστην τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων, ὅστις γνωρίζει κάλλιστα τὰ τῆς ἐπαρχίας μου πράγματα καὶ εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν ἐν Φαναρίῳ, τῶν ὁποίων ἡ ὅρασις εἶναι ἐσκοτισμένη εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ τῶν προσωπικῶν παθῶν, καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς νὰ ἐννοήσωσι τί σημαίνει ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία καὶ τί θὰ στοιχίσῃ εἰς τὰ μέρη ταῦτα τόσον σκληρὰ δοκιμασία, εἰς ἣν ἡ ἀδιαφορία μερικῶν μελῶν τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Πατριάρχου θὰ ὑποβάλῃ τοὺς χριστιανοὺς αὐτῆς».

Ἐνάτη ἐπιστολή: Πρὸς τὸν πρώην Πατριάρχην Κωνσταντῖνον, τὸν ὁποῖον ἐνημερώνει ἁπλῶς περὶ τῶν κινήσεων διὰτὴν μετάθεσίν του.

Δεκάτη ἐπιστολή: Ἰούλιος 1907. Πρὸς τὸν ἐν Σέρραις πρόξενον τῆς Ἑλλάδος Σαχτούρην. Εἶναι μία σ κ λ η ρ ὰ ἐπιστολή, ποὺ δείχνει τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἐξεύρεσιν πόρων διὰ τὰ ἔργα του. Ἰδοὺ πῶς ἀρχίζει:

«Ἀπὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν ἵνα γράψω πρὸς ὑμᾶς, ἀπέσχον ὅμως ἀπέσχον δὲ διότι ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἀπαντᾶτε εἰς τὰς ταπεινάς μου ἐπιστολάς, ἴσως διότι καὶ ὑμεῖς ἐπαύσατε πιστεύοντες ὅτι ὑπάρχει ἀνάστασις νεκρῶν. Ἡμεῖς ἐν τούτοις ὡς ἀληθεῖς χριστιανοί, θὰ διαψεύσωμεν τὴν μισητὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ θὰ ἀναστηθῶμεν καὶ θὰ βασιλεύωμεν καὶ θὰ περιβαλλώμεθα διὰ δόξης· καὶ τὸ μέγα καὶ παράδοξον τοῦτο θαῦμα θὰ ἴδητε ἐντὸς ὀλίγου. Λοιπὸν ἀπαντήσατέ μοι ὡς πρὸς ζῶντα. Καὶ πρώτιστα πάντων σᾶς ἀναγγέλλω μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι οἱ τοῖχοι ἔφθασαν ἤδη εἰς τὸ ὕψος τοῦ πρώτου πατώματος, ὅτι ἡ ξυλικὴ τοῦ οἰκοδομήματος παρηγγέλθη καὶ οἱ πλίνθοι ἀπεστάλησαν. Εἴμεθα ὅμως βεβαρημένοι διὰ μεγάλων χρεῶν. Στείλατε ἡμῖν εἰς Δράμαν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς τὰς διακοσίας λίρας Τουρκίας, τὰς διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην προωρισμένας».

Περαιτέρω τοῦ ἀναφέρει διαφόρους δαπάνας του καὶ καταλήγει:

«Τὰ διὰ τὸ Ἐγρῆ — Δερὲ γενόμενα ἔξοδα θὰ μείνωσι ἄρα γε ὅλα εἰς βάρος μου; ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἔχω πολλὰ ἔκτακτα ἔξοδα δι' ἕκαστον χωρίον. Ὅταν θὰ ἀνοίξωμεν τὰκατάστιχα, δὲν γνωρίζωἀκριβῶς ποῦ θὰ δυνηθῆτε νὰ κρυβῆτε. Ἀλλ' ἐὰν παραδέχησθε ἵνα ἄπαξ διὰ παντὸς συμφωνήσωμεν περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου, δώσατέ μοι ἐν ὅλῳ εἴκοσι λίρας Τουρκίας διὰ πᾶν ὅ,τιἐπὶ πλέον ἐδαπάνησα μέχρι τοῦδε διὰ τὴν Ἀλιστράτην, διὰ τὴν Γρατσιάνην, διὰ τὴν Γκόρνιτσαν, διὰ τὸ Ἐγρῆ

—Δερὲ καὶ διὰ τὴν Καρλίκοβα. Ἐγὼ τοὐλάχιστον δέχομαι καὶ θὰ σᾶς εἶμαι ὑπόχρεως. Ἄλλως θὰ ἀνοίξω τὰ βιβλία μου καὶ θὰ τραπῆτε εἰς φυγήν...».

Ἑνδεκάτη ἐπιστολή: 18 Ἰουλίου 1907. Πρὸς τὸν πρώην Πατριάρχην Κωνσταντῖνον. Τοῦ ἀναφέρει τὰ τῆς διαταγῆς τοῦ Πατριαρχείου ὅπως ζητήσῃ ἄδειαν λουτροθεραπείας διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκ Δράμας, ὅπως εἶχαν ἀξιώσει οἱ Τοῦρκοι, καθὼς καὶ τὴν ἀπάντησίν του, ὅτι αἰσθάνεται ἄριστα εἰς τὴν ὑγείαν του καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην λουτρῶν...

Δωδεκάτη ἐπιστολή: Πρὸς φίλον του εὑρισκόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐκφράζει ὅλην τὴν πικρίαν του διὰ τὴν κατάστασιν. Ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἀγαπητέ...

»Ἐφ' ὅσον ὁ (ὑβριστικὴ λέξις) ἀλβανόφρων Μ. Βεζύρης θὰ διευθύνῃ τὴν Μακεδονικὴν πολιτικήν, ἡ ἔντιμος κυβέρνησίς μας θὰ ἐπισωρεύῃ λάθη ἐπὶ λαθῶν μέχρις οὗ τὸ ἐνταῦθα οἰκοδόμημά μας καταρρεύσῃ. Προφανές, ὅτι ὑπὸ τὴν Βεζυρίαν τοῦ Φερὴτ — Πασσᾶ καὶ (διατὶ νὰ μὴν τὸ εἴπω;) ὑπὸ τὴν Πατριαρχίαν τοῦ Ἰωακεὶμ κατεδικάσθημεν νὰ ἐξολοθρευθῶμεν.

»Ἐκ τῶν ὀστῶν μας θὰ ἐξέλθουν ἥρωες ἐκδικηταί».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κανταβρυγίας.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΕΙ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Η ΜΑΦΙΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΣΚΛΗΡΑ ΠΛΗΓΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ

Ἀπεκαλύφθη πλήρως ἡ ὀργάνωσίς της

ΙΤΑΛΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Χάρις εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Βαλάτσι, ἑνὸς ἐκ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀμερικανικῆς μαφίας, ἡ Ἔφ-Μπί-Ἄϊ θὰ μπορέσῃ νὰ ὁρᾷ μιὰ ἄκρη στὸν πολύπλοκο μηχανισμὸ τοῦ «Συνδικάτου τοῦ ἐγκλήματος».

Ἂν μέχρι χθὲς δροῦσε ἡ μαφία ἀνενόχλητη, τὸ γεγονὸς ὀφείλετο στὸ ὅτι, ἡ ἀμερικανικὴ ἀστυνομία δὲν κρατοῦσε στὰ χέρια της πληροφορίες κι' ἀποδείξεις ἱκανὲς νὰ στηρίξουν κατηγορίες ἐναντίον της. Ἤδη, ὅμως, ὁ «ἀποστάτης» τοῦ ὀργανωμένου ἐγκλήματος τῆς ἔδωσε ἕνα «ἀτοῦ» μὲ τὶς ἀποκαλυπτικὲς καταθέσεις του, σώζον τας ἔτσι τὸ κεφάλι του καὶ βοηθώντας τὸ κράτος τοῦ νόμου.

Τὸ «συνδικάτο τοῦ ἐγκλήματος» εἶναι μικροπαραλλαγὴ τῆς ἰταλικῆς μαφίας, ἡ ὁποία βασιλεύει στὶς παράνομες ἀγορὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Πρῶτον ἐμπορεύσιμον εἶδος τὰ ναρκωτικά. Ἡ ἐπέκτασις τοῦ κύκλου ἐργασιῶν της, περιλαμβάνει τὸ ἐμπόριο λευκῆς σαρκός, τὶς τοκογλυφίες καὶ ἄλλα «μικρότερα» ἀδικήματα. Ἡ «Κόζα νόστρα» ὅπως ὀνομάζουν τὴν μυστικὴ αὐτὴ «ἑταιρία» οἱ μυημένοι, διαθέτει μεγάλον ἀριθμὸν ἐπιχειρήσεων, τὸ δυναμικὸν τῶν ὁποίων φθάνει τὰ 40 ἑκατομμύρια δολλάρια, δηλαδὴ τὸ 10 ο)ο τοῦ ἐθνικοῦ ἀμερικανικοῦ εἰσοδήματος!

Παντοῦ ἡ σφραγῖδα τῆς γενέτειρας. Ἰταλικὰ ὀνόματα ἀκόμη καὶ στὰ τοπικὰ παρατσούκλια διὰ αὐτοῦ τοῦ κράτους ἐν κράτει. Στὶς «οἰκογένειες» ποὺ ἔχουν σκορπίσει στὶς κυριώτερες πόλεις, ὅπως Σικάγο, Λὸς Ἄντζελες, Νέα Ὑόρκη, Σὰν Φρανσίσκο, τὸχαρακτηριστικὸν αὐτῶν τῶν «οἰκογενειῶν» εἶναι ὅτι διευθύνονται ἀπὸ ἕναν ἀρχηγό, ποὺ φέρει τὸν ἐμπορικὸ τίτλο τοῦ «ἀφεντικοῦ» καὶμία στρατιὰ ἀπὸ«ὑπαφεντικά»τοὺς λεγομένους ὑπολογαγούς. Οἱ τελευταῖοι βοηθοῦν τὸ «μεγάλο ἀφεντικό» στὰ διοικητικά του καθήκοντα καὶ βρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς μιᾶς ἄλλης στρατιᾶς ἁπλῶν «φαντάρων», οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦν ἐπὶ διατεταγμένης τροχιᾶς.

Τὰ μειονεκτήματα αὐτῆς τῆς «ἀποκεντρώσεως» ἀντισταθμίζονται ἀπὸ ἕνα «μεγάλο συμβούλιο» τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει τὰ ἀφεντικὰ τῶν «12 οἰκογενειῶν». Σκοπὸς τοῦ συμβουλίου εἶναι νὰ συντονίζῃ τὴν γενικὴ πολιτικὴ τοῦ ὀργανισμοῦ νὰ προωθῆ τὰ καινούργια ταλέντα, νὰ ξεκαθαρίζῃ τοὺς ὀλιγόψυχους καὶ νὰ ἀντικαθιστᾷ τοὺς «ἐκλείποντας». Αὐστηρὸ τὸ «καταστατικό» τῆς μαφίας γιὰ τὴν εἴσοδο τῶν νέων μελῶν. Καὶ πάντα ἀπαραίτητη ἡ ἰταλικὴ καταγωγή. Ὁ νεοφώτιστος θὰ πρέπει νὰ ὁρκισθῆ ὅτι δὲν θὰ συνδεθῆ ποτὲ μὲ τὴν γυναῖκα ἑνὸς ἀδελφοῦ καὶ ὅτι θὰ εἶναι πρόθυμος νὰ σκοτωθῆ γιὰ τὸν κοινὸ σκοπό. Στὸν τελευταῖο αὐτὸ ὅρκο παρατηρεῖται κάποια σχετικὴ χαλάρωσις. Ὁ ὅρκος τῆς σιωπῆς. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας κανονισμὸς ποὺ ὑπερισχύει ὅλων τῶν ἄλλων: Ὁ εἰδικὸς ὅρκος πίστης καὶ σιωπῆς. Κάθε καινούργιο μέλος κάνει αὐτὸν τὸν ὅρκο ἐπάνω σὲ ἕνα ἐγχειρίδιο, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς τοπικῆς μυήσεως παρουσία τῶν κυριωτέρων «ἀφεντικῶν»: «Ὁρκίζομαι ν' ἀποθάνω ἢ νὰ σκοτωθῶ, παρὰ νἀμιλήσω ἢ ν' ἀφήσω νὰ μιλήσουν ἄλλοι». Ἐὰν αὐτὸς ὁ κανονισμὸς φάνηκε ἀποτελεσματικὸς μέχρι χθές, ὠφείλετο στὸ γεγονὸς τῆς μεγάλης του αὐστηρότητος. Θὰ μποροῦσε ὅμως, κατὰ τὶς προβλέψεις τῆς ἀστυνομίας, ἡ αὐστηρότητα αὐτὴ νὰ παρασύρῃ τὸ «συνδικάτο» στὴν καταστροφή του ἐκ τῶν ἔνδον. Ὁ φόβος καταλαμβάνει ὅλο καὶ περισσότερο τοὺς «μαφιόζους». Ἕνας ἄδικος φόβος ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ φθόνου. Ὁ τελευταῖος εἶναι κάτι πολὺ φυσικὸ στοὺς «κύκλους» αὐτοὺς ὅπου ἕνα «ἀφεντικὸ» μπορεῖ νὰ βλέπῃ μὲ «κακὸ μάτι» τὶς «προόδους» ἑνὸς νέου ταλέντου, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐξόντωσί του. Ὁ φόβος τοῦ ὁμοίου ἀπὸ τὸν ὅμοιον ὁδηγεῖ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀστυνομίας.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἕνας ἄλλος λόγος αὐτοκαταστροφῆς τῆς «μαφίας», θὰ ἦταν καὶ ἡ σύγκρουσις τῶν συμφερόντων. Ρυπαρὰ συμφέροντα συνταράσσουν ἀπὸ καιρὸ τὴν «οἰκογενειακήν»... γαλήνη. Τὸ πιὸ σημαντικὸ παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἀμβλύνσεως τῶνδιαφορῶν συνέβη τὸ 1957 στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου ἐργαζόταν τὸ 1)3 τῶν συνεταίρων τῆς «μαφίας» τῆς «Κόζα Νόστρα». Ὁ Βίρο Τσεκοσέζε, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν πέντε οἰκογενειῶν τῆς μεγαλοπόλεως, φροντίζον τας νὰ ἀναπτύξῃ τὶς δικές του ἐπιχειρήσεις εἰς βάρος τῶν «ἀδελφῶν» του, ἐξαπέλυσε μιὰν ἄνευ προηγουμένου τρομοκρατία. Ἔχοντας πεσμένη τὴν ψῆμη ἀπὸ τὴν ἀποτυχημένη ἀπόπειρα δολοφονίας τοῦ ἀντιπάλου του «Φράνκ Καστέλλο» ἐπεχείρησε νὰ ξαναχρυσώσῃ τὸ οἰκόσημό του σκοτώνοντας στὸ πρόσωπο ἑνὸς κουρέα τὸ διάσημο ἀντίπαλό του Ἀλβέρτο - Ἀναστάζια. Ἀφοῦ ἔμεινε μόνος κύριος τοῦ ἐδάφους, δὲν τοῦ ἔμενε πλέον, παρὰ νὰ νομιμοποιήσῃ τὶς καταχτήσεις του. Συνεκάλεσε σὲ συγκέντρωσι τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐχρίσθη ἀρχηγός.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΔΥΣΚΟΛΙΩΝ

Ἀλλὰ οἱ ἐπιχειρήσεις ἀντιμετωπίζουν ὅλο καὶ περισσότερες δυσκολίες. Ἡ ὑπηρεσία διώξεως ναρκωτικῶν ἔχει κινητοποιηθῆ κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ καὶ κάνει θραύσι στὴ «μαφία» μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μειώνωνται συνεχῶς τὰ κέρδη της. Οἱ εἰσφορὲς τῶν μελῶν τῆς «μαφίας» εἰσπράττονται δυσκολώτερα ἀπὸ τὸ «ταμεῖον ἀλληλοβοηθείας», τὸ ὁποῖον προορίζεται γιὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐκείνων ποὺ βρίσκονται σὲ δύσκολη θέσι. Οἱ ἴδιες δυσκολίες προκύπτουν καὶ γιὰ τὴν συντήρησι τῶν οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς ἔχουν καταλάβει τὴν ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς τοῦ καθεστῶτος καὶ ἔχουν διαλέξει τὴν μέθοδο τῶν ἀθεμίτων οἰκονομικῶν συναλλαγῶν. Σ' αὐτὸ τὸν τομέα ἐξασκοῦν τὰ ταλέντα τους. Μὲ τὰ τὴν κοκαΐνη καὶ τὴ μορφίνη ἡ τοκογλυφία καὶ ἡ δολία χρεωκοπία προσφέρονται γιὰ νέα πεδία δράσεως. Ἀνώδυνη δρᾶσις, ἀφοῦ μὲ ἐπιτόκιον 20 ο)ο ἑβδομαδιαίως τὰ 10.000 δολλάρια ἀποφέρουν 114.000 δολλάρια ἐτησίως!

Ὁ Βαλάτσι μὲ τὶς ἀποκαλύψεις του, φέρνει σὲ δύσκολη θέσι ἀκόμα καὶ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς ἐπιχειρήσεις. Ἔχοντας ξεγραμμένο τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν «μαφία», ἀπὸ τὸ 1959, ὅταν φυλακίστηκε γιὰ ἐμπόριο ναρκωτικῶν, σκότωσε ἕναν ἐκ τῶν συγκρατουμένων του. Πίστευε ὅτι ὁ τελευταῖος, ἦταν εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ «μεγάλουσυμβουλίου». Εὑρισκόμενος λοιπὸν μεταξὺ ἠλεκτρικῆς καρέκλας καὶ τῶν σφαιρῶν ἑνὸς ἐνόχου δολοφόνου, πιὸτυχεροῦ, ἀπ'αὐτόν, κατελήφθη ἀπὸ πανικὸ καὶ ἀπεφάσισε νὰ σώσῃ τὴν ζωή του, προσωρινὰ ἴσως, κάνοντας μιὰ λεπτομερῆ ἀναφορὰ γιὰ τὸ «συνδικάτο».

Ἂν αὐτὴ ἡ ἐκλογή του, θυμίζει τὸ παραμύθι τοῦ κουνελιοῦ ποὺ ἔπρεπε νὰ διαλέξῃ τὴν σάλτσα μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ μαγειρευθῆ, ἡ «μαφία» θὰ μποροῦσε νὲ ὑποδείξῃ μιὰ λύσι προσφέροντας 100.000 δολλάρια σ' αὐτὸν ποὺ θὰ καθάριζε... τὸ καναρίνι! Σ' αὐτὴν τὴν περίοδο τῆς σχετικῆς ἀναδουλειᾶς ἡ ἐπικήρυξις εἶναι ἐνδιαφέρουσα καὶ ὁ Βαλάτσι κινδυνεύει νὰ καθαριστῆ, ὅπως παλιώτερα καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν «ἀδελφῶν» του ἐνόμιζαν ὅτι μποροῦσαν ν' ἀψηφήσουν ἀτιμωρητὶ τὸν νόμο τῆς σιωπῆς! Ἡ Ἔφ-Μπί-Ἄϊ τὸν προστατεύει μέχρις ὅτου καταθέσῃ ἐνώπιον γερουσιαστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ ἕως πότε; Τὰ «δυστυχήματα» συμβαίνουν στὰ «ἀρνιά» ἀξίας! Δηλητηριάσεις γίνονται ἀκόμα καὶ στὶς φυλακές, ὁπότε ὁ Βαλάτσι θὰ εἶχε πολλὰ στέφανα στὴν κηδεία του, μιὰ καὶ ἡ «μαφία» συγχωρεῖ ἐκεῖθεν τοῦ τάφου.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 21 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 13 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

Παιδιά!
Ὅλα τὰ σχολικά σας βιβλία καὶ ὅλα τὰ σχολικά σας εἴδη σὲ καλὲς ποιότητες καὶ τιμές θὰ τὰ ζητήσετε στή:
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - Ρ.ΦΕΡΑΙΟΥ
ΤΗΛ. 23-96 - ΠΑΤΡΑΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Αἱ ἐκσκαφαὶ ὁδῶν ἀπὸ συνεργεῖα ΟΤΕ

Κύριε Διευθυντά,

Κατόπιν τοῦ σημειώματός σας τῆς 13)9 τοῦ ἀναφερομένου εἰς ἀνωμαλίας προκληθείσας ἐκ τῶν ἐκσκαφῶν τοῦ ΟΤΕ εἰς τὴν πόλιν σας, ἀπεστείλαμεν ἀμέσως μηχανικὸν τοῦ ΟΤΕ ὁ ὁποῖος διεπίστωσε τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἐργασίαι ἐξετελοῦντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καναχάρη καὶ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Κολοκοτρώνη καὶ Γερακωστοπούλου.

β) Εἷς τὸ ἐργοτάξιον ὑπῆρχε τάξις.

γ) Ἐσημειώθη μικρὰ θραῦσις τῆς διὰ τὴν πλήρη περαίωσιν τοῦ τμήματος τούτου λόγω πολλ